

PROP DE VOSALTRES

El futur amb refugiats i migrants

Estimats diocesans:

Sempre és bo recórrer al diccionari per definir paraules i aclarir conceptes; i també és beneficiós llegir explicacions d'experts per aprendre, distingir i afrontar amb actitud crítica i comprensiva la realitat que ens envolta i que, sovint, resulta complexa. És el cas d'un famós escriptor, que ha venut centenars de milers de llibres, que explicava a Twitter el següent: «Responent a nombroses consultes sobre el que diuen teles i diaris: escric migrant per a la persona, animal o vegetal que deixa el seu lloc habitual i s'instal·la en un altre (migracions, migrar). Per a qui arriba a algun lloc, immigrant. Per a qui se'n va d'algun lloc, emigrant.»

El llenguatge és molt clarificador i el seu ús és determinant en les relacions humanes —també es pot utilitzar, per descomptat, de manera perversa—, però la realitat és molt més complicada i és estudiada i analitzada per sociòlegs, periodistes, psicòlegs i juristes. Les persones amb conviccions religioses, com el papa Francesc —qui subscriu aquest comentari— i molts dels lectors també tenim una opinió formada des de la fe en Jesucrist, si bé és cert que els cristians som condemnats a vegades a un silenci social clamorós o rebem respostes iròniques, sense arguments, com si la fe no hagués estat una gran generadora de cultura al llarg de la història i una bona garant d'humanització i promoció de drets i llibertats per a tots els éssers humans.

Explico tot això perquè avui l'Església celebra la 108a JORNADA MUNDIAL DEL MIGRANT I EL REFUGIAT, amb el corresponent Missatge del papa Francesc a tots els catòlics i persones de bona voluntat que l'ha titulat «**Construir el futur amb els migrants i els refugiats**».

Faig un petit apunt històric sobre aquesta jornada. L'origen de la seva celebració data de 1914, poc abans de l'esclat de la Primera Guerra Mundial, quan el papa Pius X, commogut per l'èxode de milions d'italians, va cridar tots els cristians a resar pels migrants. Més tard, el seu successor, el papa Benet XV, va instituir el «Dia del migrant» per donar suport espiritual i econòmic a les obres pastorals en ajuda d'aquest gran col·lectiu. El papa sant Joan Pau II va ser el primer a dirigir un Missatge per a aquesta ocasió i va afegir-hi el terme «refugiat», tot proposant la seva celebració el segon diumenge després de l'Epifania. El papa Francesc, a petició

de diverses Conferències Episcopals, va transferir la Jornada a l'últim diumenge de setembre.

Aquest és un tema i una preocupació que ve de lluny. Als llibres de l'Antic Testament hi ha moltes referències a la realitat social de la migració i l'estrangeria, on hi sovintegen els mandats de Déu al poble jueu per tractar amb dignitat tots els éssers humans.

En el Nou Testament la figura de Jesús imprimeix un caràcter definitiu a les relacions que les persones han d'establir amb familiars, amics, coneguts i estranys. De cap manera proposa bar-

res i exclusions per motius ètnics, culturals, socials i religiosos. Al contrari, reclama la fraternitat del «tots som germans» que es deriva de la paternitat del «tots som fills de Déu».

Entre nosaltres, a Lleida i comarques, estem acostumats a tractar amb persones que provenen d'altres països i cultures. Busquen treball i dignitat de vida. El Papa ens recorda que hem de construir el futur amb ells, amb els migrants i refugiats, perquè això significa també reconèixer i valorar el que cadascun d'ells pot aportar al procés de construcció humana.

Cal que nosaltres mostrem una actitud evangèlica en tot moment. És el que Jesús ens demana i ens mana.

Amb el meu afecte i benedicció,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

El Palau Episcopal reduirà un terç la despesa elèctrica gràcies a les plaques solars

L'edifici del Bisbat de Lleida ja disposa d'una instal·lació de plaques solars d'autoconsum que permetran estalviar un 33% de l'electricitat anual que consumeix la seu de la Diòcesi. Operaris de l'empresa lleidatana Atlas Green Energy han ultimada a finals d'agost el muntatge de 32 panells solars de 465 kWp sobre una estructura metàl·lica prèviament instal·lada en un terrat de l'edifici que dona al pati del Palau Episcopal i que té l'orientació idònia per optimitzar el rendiment de les plaques. Així, l'empresa instal·ladora calcula que el

Bisbat podrà estalviar un terç de la seva factura elèctrica actual sumant l'energia que produirà i consumirà directament, més els excedents que s'abocaran a la xarxa.

La potència total instal·lada és de 14,88 kWp, que permetrà deixar de produir 13 tones de CO₂ l'any, el que equivaldria a retirar quatre vehicles de combustió de la circulació o plantar 2.119 arbres cada any. Segons els càlculs d'Atlas Green Energy, la inversió podria amortitzar-se en menys de cinc anys.

CERCA DE VOSOTROS

El futuro con refugiados y migrantes

Queridos diocesanos:

Es bueno acudir al diccionario para definir palabras o para aclarar conceptos; también resulta beneficioso leer explicaciones de expertos para aprender, distinguir y afrontar con actitud crítica y comprensiva la realidad que nos envuelve y que, en ocasiones, resulta compleja. Es el caso de un famoso escritor, ha vendido centenares de miles de libros, quien explicaba en la red social Twitter lo siguiente: «Respondiendo a numerosas consultas sobre lo que dicen teles y diarios: escribo migrante para persona, animal o vegetal que deja su lugar habitual y se instala en otro (migraciones, migrar). Para quien llega a algún sitio, inmigrante. Para quien se va de algún sitio, emigrante.»

El lenguaje clarifica mucho y su uso es determinante en las relaciones humanas; también se puede utilizar, por supuesto, de manera perversa. Pero la realidad es mucho más complicada y es estudiada y analizada por sociólogos, periodistas, psicólogos o juristas. También por todos aquellos con convicciones religiosas como el papa Francisco, quien suscribe este comentario, o por muchos de los lectores que tienen una opinión formada desde la fe en Jesucristo; es cierto que estos últimos son condenados a veces a un silencio social clamoroso o tienen respuestas irónicas sin argumentos como si la fe no hubiera sido una gran generadora de cultura a lo largo de la historia y una buena garante de humanización y promoción de derechos y libertades para todos los seres humanos.

Todo esto lo traigo a vuestra consideración en el día en que nuestra Iglesia celebra la 108.ª JORNADA MUNDIAL DEL MIGRANTE Y REFUGIADO con el correspondiente Mensaje del papa Francisco para todos los católicos y personas de buena voluntad. Lo ha titulado «**Construir el futuro con los migrantes y refugiados**».

Un brevísimo apunte histórico sobre esta jornada. El origen de su celebración data de 1914 poco antes del estallido de la Primera Guerra Mundial, cuando el papa Pío X, conmovido por el éxodo de millones de italianos, llamó a todos los cristianos a rezar por los migrantes. Más tarde su sucesor, al papa Benedicto XV, instituyó el «Día del migrante» para apoyar espiritual y económicamente las obras pastorales en ayuda de este gran colectivo. El papa san Juan Pablo II fue el primero en dirigir un Mensaje para esta ocasión y determinó añadir el término «refugiado» proponiendo su celebración para el segundo domingo después de la Epifanía. El papa Francisco, a petición de varias Conferencias Episcopales, transfirió la Jornada al último domingo de septiembre.

Es un tema y una preocupación que viene de lejos. Los libros del Antiguo Testamento contienen muchas referencias a la realidad social de la migración o de la extranjería. Abundan los mandatos de Dios al pueblo judío para tratar con dignidad a todos los seres humanos. En el Nuevo Testamento la figura de Jesús imprime un carácter definitivo a las relaciones que las personas tienen que establecer con familiares, amigos, conocidos o extraños. De ningún modo propone barreras o exclusiones por motivos étnicos, culturales, sociales o religiosos. Más bien, al contrario, reclama la fraternidad, «todos somos hermanos», que se deriva de la paternidad, «todos somos hijos de Dios».

Entre nosotros, en Lleida y comarcas, estamos acostumbrados a tratar con personas que provienen de otros países y culturas. Buscan trabajo y dignidad de vida. El Papa nos recuerda que debemos construir el futuro con ellos, con los migrantes y refugiados, porque eso significa reconocer también y valorar lo que cada uno de ellos puede aportar al proceso de edificación. Hace falta que nosotros mostremos una actitud evangélica en todo momento. Es lo que Jesús nos pide y nos manda.

Con mi afecto y bendición,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

L'Església de la Transfiguració del Senyor de Juneda, Bé Cultural d'Interès Local

L'Església parroquial de la Transfiguració del Senyor de Juneda ha estat declarada Bé Cultural d'Interès Local, segons l'acord del ple del Consell Comarcal de les Garrigues adoptat en la seva sessió ordinària del 21 de juliol, i que recull el *Butlletí Oficial de la Província de Lleida* (BOP) del dilluns 5 de setembre. Aquesta declaració es fa a instància de l'Ajuntament de Juneda i d'acord a les competències derivades dels articles 15, 17 i 39 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del Patrimoni Cultural Català. Després que l'acord fos sotmès a exposició pública sense que s'hi hagés presentat cap al·legació, aquest ha quedat definitivament aprovat.

L'Església de la Transfiguració del Senyor de Juneda es va començar a construir el 1740 i va ser consagrada el 1748 pel bisbe de Lleida Gregori Galindo. Construïda a cavall entre l'estil renaixentista i el barroc, va resultar malmesa durant la Guerra Civil.

Mn. Adrià Bulai, rector de Juneda, es mostrava «molt satisfet» pel reconeixement rebut per l'església. «Per aquí hi passa gent de tot arreu, i és important obtenir aquesta declaració com a Bé Cultural d'Interès Local, perquè ens ajudarà a promocionar la seva importància arquitectònica i artística i també a conscienciar les administracions de la necessitat de preservar i conservar aquest valuós patrimoni».

Festes en honor a la Verge Blanca, patrona de Lleida

El proper 2 d'octubre se celebra la festivitat de la Verge Blanca de l'Acadèmia, patrona de Lleida. Les celebracions ja començaran el divendres 30 de setembre i el dissabte 1 d'octubre, amb diferents actes que culminaran el diumenge 2 d'octubre amb la Missa solemne en honor a la Mare de Déu de Meritxell, patrona del Principat d'Andorra, en la commemoració del centenari de la seva coronació canònica. L'Eucaristia serà presidida per l'arquebisbe-bisbe d'Urgell, Joan-Enric Vives, i concelebrada pel bisbe de Lleida, Salvador

Giménez. Després, a les 12 h, es lliuraran els premis del Certamen Literari Marià al paranimf de l'Acadèmia Mariana. El certamen té dos premis de 600 euros a les millors poesies que lloïn la Mare de Déu de l'Acadèmia i la Mare de Déu de Meritxell, i cinc premis més, consistents en una obra d'art i premis de 500 euros per a diferents categories, entre les que cal destacar el premi al millor treball en prosa escrit en ucraïnès dedicat a la ciutat màrtir de Mariúpol, que porta el nom de la Mare de Déu.

Nomenaments

Mons. Salvador Giménez Valls, bisbe de Lleida, ha signat els següents nomenaments:

- Mn. **Luis Antonio Aguirre Abella**, nomenat rector de les parròquies de Sant Miquel, arcàngel, d'Os de Balaguer, Sant Pere, apòstol, de Millà, Sant Antoni de Pàdua d'Alberola, Sant Julià de la Règola, i Sant Vicenç, màrtir, d'Àger i les de la seva vall, amb data 01.09.22.
- Mn. **Víctor Manuel Espinosa Oller**, nomenat canonge de la Santa Església Catedral, amb data 01.09.22.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Si volem verificar la nostra pertinença a Crist, vegem com ens comportem amb els qui ens han ferit. El Senyor ens demana que responguem com Ell ho fa amb nosaltres. No ens separa en bons i dolents, en amics i enemics. Per a Ell tots som fills estimats» (12 d'abril).

@Pontifex_es: «Les armes de l'Evangeli són l'oració, la tendresa, el perdó i l'amor gratuït al proïsme, a tot proïsme. És així com es porta la pau de Déu al

món. Per això, l'agressió armada d'aquests dies, com tota guerra, representa un ultratge a Déu» (13 d'abril).

@Pontifex_es: «Mentre el poder mundà deixa només destrucció i mort, la pau de Crist edifica la història, a partir del cor de cada home que l'acull» (13 d'abril).

@Pontifex_es: «La presència de Déu és tan humil, amagada, a vegades invisible, que per a ser reconeguda necessita d'un cor preparat, despert i acollidor» (14 d'abril).

«De Lleida m'emporto amb orgull i afecte l'apel·latiu de "fraret"»

Els frarets han deixat Lleida després de més de 800 anys. El pare Joaquim Recasens, guardià d'aquesta congregació religiosa, parla d'aquest adéu a la ciutat.

Què passarà a partir d'ara amb el Santuari de Sant Antoni de Pàdua?

Es tancarà el convent i encara que hi ha algunes suggerències, la institució encara no s'ha manifestat. Espero que es pugui obrir el santuari alguns dies. M'agradaria que quedés constituït com a seu de la Tercera Ordre dels Franciscans. Crec que jo he fet el que havia de fer i ara qui ha de decidir és la institució.

Ara el destinen a Albacete, trobarà a faltar una mica Lleida?

He estat molts anys a Lleida, he viscut més a Lleida que a la casa dels meus pares. En total 21 anys. I m'emporto una cosa que crec que els lleidatans i lleidatanes poden entendre molt bé, l'apel·latiu de «fraret», que és únic. M'emporto aquest nom amb molt orgull i afecte.

Vostè s'imaginava que tancarien el Convent dels Franciscans de Lleida?

Tenim una estructura molt gran i no hi

ha espatlles per aguantar-la. Per tant m'imaginava que podia passar. Enca-

ra que sigui dolorós, t'has de desempallegar de part de l'estructura. A part del nostre, se n'han tancat 4 més i d'aquí a tres anys potser ens haurem de tornar a plantejar de tancar altres cases. Afrontar el tancament és dur, i provoca tristesa i desencís. El que ens afecta no és marxar de Lleida sinó tancar una presència teva, sigui on sigui.

Com es van prendre els feligresos la notícia del tancament del convent?

Han reaccionat com era d'esperar, amb estupor, incomprensió, indignació... és lògic que després de tants anys es creïn lligams molt forts.

Els tres germans de Sant Joan de Déu d'Almacelles, a altres centres

Els tres membres de la comunitat de germans de Sant Joan de Déu de les Terres de Lleida, que fins ara compartien la vida quotidiana amb els residents del Centre Assistencial d'Almacelles, deixaran aquesta comunitat i seran destinats a altres centres de la institució a Espanya.

La falta de vocacions, i per tant de relleu generacional, ha dut la Província Sant Joan de Déu d'Espanya de l'Orde Hospitalari a prendre la decisió de reagrupar els religiosos, que aniran a un hospital sociosanitari de Saragossa i a un alberg de València.

Santa Teresa Jornet

El bisbe de Lleida, Salvador Giménez, va oficiar el passat 26 de setembre la missa a la capella de la Llar Santa Teresa Jornet d'Aitona, coincidint amb el 125è aniversari de la mort d'aquesta religiosa aitonenca, fundadora de les Germanetes dels Ancians Desamparats.

El bisbe va demanar «ser exigents i coherents per practicar la caritat, no només de paraula, sinó també amb les obres», seguint l'exemple de la santa, nascuda a Aitona el 9 de gener de 1843,

relacionats amb santa Teresa Jornet, el pare Palau i el beat Josep Camí.

i morta a Llíria (València) el 1897 als 54 anys. L'eucaristia, que ha reunit bona part dels ancians residents a la Llar Santa Teresa Jornet, ha finalitzat amb la veneració d'una relíquia de la santa.

Per cert que, segons una informació del diari *Segre*, més de 2.500 persones han visitat en el que portem d'any els enclavaments d'Aitona

REFLEXIONS

Millorar com a éssers humans (II)

En la lògica transhumana, la llibertat és primària a la naturalesa. L'ésser humà és radicalment lliure i mitjançant la col·laboració de les biotecnologies pot fer realitat tots els seus somnis. L'argument determinista queda esmicolat. No hi ha una naturalesa pètria, impossible de modificar. Cada ésser humà pot ser el que desitja esdevenir; pot desafiar els límits naturals que li són imposats de bell antuvi en néixer i recrear-se indefinidament.

Tinc capacitat de modificar les meves qualitats fenotípiques, de millorar les meves destreses naturals i de crear-ne de noves, desafiant l'espai, el temps, els topalls propis de la condició humana. Fins i tot, puc ser lliure de morir o de no morir. Ni tan sols la mort es planteja com un fet irreversible i fatal.

Contra el determinisme biològic, els transhumanistes defensen l'indeterminisme antropològic. Des del paradigma transhumanista, es refusa, doncs, la idea d'una naturalesa humana fixa i estàtica, d'una substància individual de naturalesa racional.

L'ésser humà és un ésser indeterminat, que no posseeix cap naturalesa en si mateix, ni és la imatge de cap ésser superior. Es crea mitjançant els artefactes tècnics, es determina a si mateix i es dona la seva pròpia forma i el seu *telos*. Tot és obert: tant el seu present com el seu futur. L'únic fix és el passat, però, pot esborrar-lo o modificar-lo si li interessa, perquè la consciència del passat depèn de la memòria i la memòria està ubicada en una àrea del cervell. No està cridat a ser un esclau dels esdeveniments que van tenir lloc en el passat, ni haver de viure instal·lat en un cos que no ha escollit i li ha vingut donat per naixement. Té capacitat i destresa per construir el món que habita, però, a la vegada, per construir-se a si mateix amb els objectes i els artefactes que elabora amb la seva intel·ligència.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Jb 1,6-22 / Sl 16 / Lc 9,46-50]. Sant Cosme i sant Damià (anomenats els sants metges), germans mrs. de Síria, patrons dels metges i dels farmacèutics; sant Nil, abat.

27. □ Dimarts [Jb 3,1-3.11-17.20-23 / Sl 87 / Lc 9,51-56]. Sant Vicenç de Paül (1581-1660), prev. a París, fund. Paüls (CM, 1625) i cofund. Filles de la Caritat (FC, paüles, 1633).

28. ■ Dimecres [Jb 9,1-12.14-16 / Sl 87 / Lc 9,57-62]. Sant Venceslau, mr. (935), duc de Bohèmia; sant Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, mrs. a Nagasaki (s. XVII); **Lleida:** ■ Beat Francesc Castelló i Aleu, mr.

29. □ Dijous [Dn 7,9-19 (o bé: Ap 12, 7-12a) / Sl 137 / Jo 1,47-51]. Els Sants Arcàngels Miquel (patró dels radiòlegs i els radioterapeutes), Gabriel (patró de la radiodifusió i les telecomunicacions)

i Rafael (o Rafel, patró dels emigrants); sant Fratern, bisbe; santa Gudèlia.

30. □ Divendres [Jb 38,1.12-21;40, 3-5 / Sl 138 / Lc 10,13-16]. Sant Jeroni, prev. i dr. de l'Església, d'Àlmata, mort a Betlem (420), patró dels llibrers, biblistes i traductors; santa Sofia, viuda.

1. □ Dissabte [Jb 42,1-3.5-6.12-16 / Sl 118 / Lc 10,17-24]. Santa Teresa de l'Infant Jesús (1873-1897), vg. i dra.

de l'Església, carmelitana a Lisieux, patrona de les missions; sant Remigi (†530), bisbe de Reims.

2. ■ Diumenge vinent, XXVII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Ha 1, 2-3;2,2-4 / Sl 94 / 2Tm 1,6-8.13-14 / Lc 17,5-10]. Sants Àngels de la Guarda; **Lleida:** □ Mare de Déu de l'Acadèmia (1862), patrona de la ciutat (1946). Sant Sadurní, ermità a Sòria; beat Berenguer de Peralta, bisbe electe de Lleida.

Diurnenge XXVI de durant l'any (C)

COMENTARI

«Ja tenen Moisès i els profetes: que els escoltin»

De vegades pensem que és possible tenir riquesa i pensar en els pobres i no ens adonem que la riquesa fa que els pobres es tornin invisibles als nostres ulls. La primera lectura ho retrata molt bé: *S'estiren en llits de marfil..., mengen els anyells més tendres..., beuen el vi en grans copes i s'ungeixen amb els perfums més fins, però no els fa cap pena el desastre de les tribus de Josep.* La riquesa ens tanca en el nostre món i ens impedeix tenir ulls per a veure els germans. És el que li passa també *al ric* de l'evangeli (no té nom: qualsevol de nosaltres pot ser aquest ric). *Aquest ric anava vestit de porpra i de lli finíssim i cada dia celebrava festes esplèndides.* Podem dir que no robava, que feia servir els seus diners. Però *un pobre que es deia Llätzer* (els pobres tenen nom i cognoms) s'estava estirat vora el seu portal amb tot el cos nafrat, esperant satisfer la seva fam amb les engrunes que queien de la taula del ric. Però aquest no el veu; es troba massa ocupat en els seus plaers; Llätzer se li ha tornat invisible. Després tanmateix canvien les coses: *El pobre morí i els àngels el portaren a la falda d'Abraham; el ric també morí i el van sepultar.* Ja es veu que la situació és ben diferent. Ho diu el text: *Estant en un lloc de turments... Ara sí que veu Llätzer, ara sí compta amb ell, però ja és massa tard tal com diu Abraham: Entre nosaltres i vosaltres hi ha una fossa immensa tant que si algú volgués passar del lloc on sec jo cap on sou vosaltres, no podria.* I convençut que per ell no pot fer res demana a Abraham que envii Llätzer a convèncer els seus germans. Però Abraham és molt clar: *Ja tenen Moisès i els profetes: que els escoltin.* I subratlla: *Si no fan cas de Moisès i dels profetes, ni que ressuscités algú d'entre els morts no es deixarien convèncer.* Pau ens recomana: *Busca de practicar sempre la justícia, la pietat, la fe, l'amor...* La riquesa ens encega, ens impedeix estimar els germans, practicar la justícia, l'amor. És la Paraula de Déu qui ens ho diu: ja no ens cal res més.

► Lectura de la profecia d'Amós (Am 6,1a.4-7)

Això diu el Senyor, Déu de l'univers: «Ai dels qui viuen tranquils a Sió, dels qui es creuen segurs al turó de Samaria! S'estiren en llits de marfil, s'aclofen en els seus sofàs, mengen els anyells més tendres i els vedells engreixats als estables, improvisen al so de l'arpa, creen com David les seves melodies, beuen el vi en grans copes, i s'ungeixen amb els perfums més fins, però no els fa cap pena el desastre de les tribus de Josep. Per això ara seran els primers en les files dels deportats; així s'acabarà l'orgia dels vidors.»

► Salm responsorial (145)

R. *Lloa el Senyor, ànima meva.*

► Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu (1Tm 6,11-16)

Home de Déu, busca de practicar sempre la justícia, la pietat, la fe, l'amor, la paciència, la mansuetud. Lluita en el noble combat de la fe i guanya't la vida eterna. És per a obtenir-la que vas ser cridat i vas confessar noblement la fe en presència de molts testimonis. Davant Déu, font de tota vida, i davant Jesucrist, que sota Ponç Pilat donà testimoni amb la seva noble confessió, et recomano que guardis irrepressible i sense falta el manament rebut, fins que es manifestarà Jesucrist, el nostre Senyor. Quan serà l'hora, farà aparèixer la seva manifestació aquell qui és de debò feliç i l'únic Sobirà, el Reis dels reis i el Senyor dels senyors, l'únic que té com a pròpia la immortalitat i habita en una llum inaccessible: Cap home no l'ha vist mai, ni és capaç de veure'l. A ell l'honor i el poder per sempre. Amén.

► Lectura de l'Evangelio segons sant Lluç (Lc 16,19-31)

En aquell temps, Jesús digué als fariseus: «Hi havia un home ric que anava vestit de porpra i de lli finíssim, i cada dia celebrava festes esplèndides. Un pobre que es deia Llätzer s'estava estirat vora el seu portal amb tot el cos nafrat, esperant satisfer la seva fam amb les engrunes que queien de la taula del ric. Fins i tot venien els gossos a llepar les seves úlceres. El pobre morí, i els àngels el portaren a la falda d'Abraham. El ric també morí i el van sepultar. Arribat al país dels morts i estant en un lloc de turments, alçà els ulls, veié de lluny Abraham, amb Llätzer a la falda, el cridà i li digué: "Abraham, pare meu, apiada't de mi i envia Llätzer que mulli amb aigua la punta del seu dit i em refresqui la llengua, perquè sofreixo molt enmig d'aquestes flames." Abraham li respongué: "Fill meu, recorda't que en vida et van tocar béns de tota mena, i a Llätzer mals, però ara ell ha trobat consol i tu, sofriments. Pensa també que entre nosaltres i vosaltres hi ha una fossa immensa, tant que si algú volgués passar del lloc on soc jo cap on sou vosaltres, no podria, ni tampoc del vostre lloc al nostre." El ric digué: "Llavors, pare, et prego que m'enviïs a casa meva. Hi tinc encara cinc germans. Que Llätzer els adverteixi, perquè no acabin també en aquest lloc de turments." Abraham li respongué: "Ja tenen Moisès i els profetes: que els escoltin." El ric contestà: "No, pare meu Abraham, no els escoltaran. Però si anava a trobarlos algú que torna d'entre els morts, sí que es convertiran." Li diu Abraham: "Si no fan cas de Moisès i dels profetes, ni que ressuscités algú d'entre els morts no es deixarien convèncer".»

► Lectura de la profecia de Amós (Am 6,1a.4-7)

Esto dice el Señor omnipotente: «¡Ay de aquellos que se sienten seguros en Sión, confiados en la montaña de Samaria! Se acuestan en lechos de marfil, se arrellanan en sus divanes, comen corderos del rebaño y terneros del establo; tartamudean como insensatos e inventan como David instrumentos musicales; beben el vino en elegantes copas, se ungen con el mejor de los aceites pero no se conmueven para nada por la ruina de la casa de José. Por eso irán al destierro, a la cabeza de los deportados, y se acabará la orgía de los disolutos.»

► Salmo responsorial (145)

R. *¡Alaba, alma mía, al Señor!*

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a Timoteo (1Tm 6,11-16)

Hombre de Dios, busca la justicia, la piedad, la fe, el amor, la paciencia, la mansedumbre. Combate el buen combate de la fe, conquista la vida eterna, a la que fuiste llamado y que tú profesaste noblemente delante de muchos testigos.

Delante de Dios, que da vida a todas las cosas, y de Cristo Jesús, que proclamó tan noble profesión de fe ante Poncio Pilato, te ordeno que guardes el mandamiento sin mancha ni reproche hasta la manifestación de nuestro Señor Jesucristo, que, en el tiempo apropiado, mostrará el bienaventurado y único Soberano, Rey de los reyes y Señor de los señores, el único que posee la inmortalidad, que habita una luz inaccesible, a quien ningún hombre ha visto ni puede ver. A él honor y poder eterno. Amén.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 16,19-31)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los fariseos: «Había un hombre rico que se vestía de púrpura y de lino y banqueteaba cada día. Y un mendigo llamado Lázaros estaba echado en su portal, cubierto de llagas, y con ganas de saciarse de lo que caía de la mesa del rico; y hasta los perros venían y le lamían las llagas. Sucedió que murió el mendigo, y fue llevado por los ángeles al seno de Abrahán. Murió también el rico y fue enterrado. Y, estando en el infierno, en medio de los tormentos, levantó los ojos y vio de lejos a Abrahán, y a Lázaros en su seno, y gritando, dijo: "Padre Abrahán, ten piedad de mí y manda a Lázaros que moje en agua la punta del dedo y me refresque la lengua, porque me torturan estas llamas". Pero Abrahán le dijo: "Hijo, recuerda que recibiste tus bienes en tu vida, y Lázaros, a su vez, males: por eso ahora él es aquí consolado, mientras que tú eres atormentado. Y, además, entre nosotros y vosotros se abre un abismo inmenso, para que los que quieran cruzar desde aquí hacia vosotros no puedan hacerlo, ni tampoco pasar de ahí hasta nosotros". Él dijo: "Te ruego, entonces, padre, que le mandes a casa de mi padre, pues tengo cinco hermanos: que les dé testimonio de estas cosas, no sea que también ellos vengán a este lugar de tormento". Abrahán le dice: "Tienen a Moisès y a los profetas: que los escuchen". Pero él le dijo: "No, padre Abrahán. Pero si un muerto va a ellos, se arrepentirán". Abrahán le dijo: "Si no escuchan a Moisès y a los profetas, no se convencerán ni aunque resucite un muerto".»